

auctioner ved en af Klosterets Bestjente eller Anden dertil skiftet Person at lade forrette. Det er denne Bestemmelse, denne Auctionsret, som den Petition, min ærede Collega fra Storehøddinge og jeg have modtaget, andrager paa at maatte see ophævet, og, da vi i Principet ere enige med Petitionairen, have vi gjort hans Andragende til vort og sølgelig foreslaaet, at den Bømmetofte Kloster ifølge Fundatsen af 1735 § 47 tilkommende Auctionsret, skal ophæves. Jeg skal, asventende, hvad den høitærede Justitsminister vil sige om Sagen, indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til at nyde Fremme.

Justitsministeren: Jeg antager, at det var en Feiltagelse af den ærede Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, naar han som Grundlag for det Lovforslag, hvis Fremme han begjærede, paaberaabte sig Grundlovens § 97; thi det er ikke denne Paragraph, som her kommer til Anvendelse, da den kun handler om, „at enhver i Lovgivning til Adel, Titel og Rang knyttet Forret“ er afføkket; men han meente uidentivt Grundlovens § 75, der handler om, at den med visse Giendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophæves ved Lov. Bømmetofte Kloster har havt en dømmende Myndighed, baade som Skifteret og Auctionsret af større Omfang end Godserne i Almindelighed. Den væsentligste Jurisdiction, som var forbundet med Godserne, og som efter Grundloven skulde ophæves, var Skifteretten, og det vil være i Thingets Grundring, at denne er bleven ophævet ved Loven af 28de April forrige Aar. Derved bortfaldt ogsaa den jorddroellige Skiftejurisdiction, hvoraf Bømmetofte Kloster var i Besiddelse; men det antog ifølge sin Fundats og Rescript af 12te December 1755 samt 7de September 1759 at have en Auctionsret og en Skifteret i et større Omfang end den jorddroellige. Da denne Mening blev fremsat af Curatorerne for Bømmetofte Kloster, blev den fra Justitsministeriets Side foranstaltede Sag anlagt paa det Offentliges Begjæring mod Klosteret, for at faae Skifteretten i det Hele taget ophævet, og altsaa ikke alene den jorddroellige Skifteret, hvilket Curatorerne erkjendte maatte være bortfaldet

ved Loven af 28de April f. A., men ogsaa den øvrige Skifteret, som ifølge de ældre Rescripter formeentes at tilkomme Klosteret paa dets Hovedgaard. Der er under 20de October f. A. affagt Dom i denne Sag af den kongelige Landsøver samt Hof- og Stadsret, hvorefter det Offentliges Paastand er tagen til Følge; men denne Dom er appelleret til Høiesteret, og det maa altsaa endnu anses for tvivlsomt, om den nævnte Skifteret er hævet ved Loven af 28de April f. A. eller ikke. Saa længe dette Spørgsmaal ikke er afgjort, forekommer det mig, at man helst maatte sætte Sagen angaaende den Klosteret tilkommende Auctionsret i Bero; thi, dersom det blev antaget af Høiesteret, at Klosteret endnu har nogen Skifteret, da skal den jo ifølge Grundlovens § 75 ligesaavel ophæves som den Jurisdictionensret, det maatte have ifølge dets Auctionsret. Denne Oplysning har muligen ikke været de ærede Forslagsstillere bekjendt, og jeg henstiller derfor til dem, om de ikke maatte finde det rigtigt, at denne Sag indtil Videre maatte stilles i Bero, og at altsaa Lovforslaget for Tiden tages tilbage.

B. Christensen: Da den høitagtede Justitsminister deels har oplyst, at Sagen allerede i det Hele er i god Gang henimod det Maal, Andragendet tilsigter, og da han derhos, om jeg ellers ikke har misforstaaet hans Uttringer, har, som det synes mig, berettiget til den Formodning, at Ministeriet, saasnart det berørte Spørgsmaal har fundet sin Afgjærelse i Høiesteret, selv vil angribe Sagen i sin Heelhed, saa troer jeg under disse Omstændigheder ikke at kunne forsvare at anmode Thinget om at anvende mere Tid paa denne Sag, og jeg skal derfor paa min Medforslagsstillers og egne Begjæring tage Forslaget tilbage.

Formanden: Hvis ingen Anden optager Forslaget, vil det være at betragte som bortfaldet. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Efter Dagsordenen optagedes derpaa Spørgsmaal om Behandlingsmaaden af nedensaaende Forslag.